

Gizli Kapi

Yavuz DEMİRKIRAN

Gizli Kapı

Yavuz DEMİRKİRAN

Jack, dağınık kestane rengi saçlı ve parlak yeşil gözlü meraklı bir çocuktur. Yağmurlu bir öğleden sonra, mavi çizgili pijamalarıyla yatak odasının zemininde oturmuş, bloklardan yüksek bir kule yapıyordu. Bir blok almak için uzandığında dirseği kitaplığa çarptı. Kitaplık yerinden kayd! Jack arkasında inanılmaz bir şey gördü: parlayan altın bir tokmaklı minik bir kapı. Sarı sırt çantasını ve küçük gümüş el fenerini kaptı. "Gizli bir kapı!" diye fısıldadı. Kalbi heyecanla çarpıyordu.

Jack altın tokmağı çevirdi ve kapı açıldı. Emekleyerek içeri girdi ve kendini rengârenk, yumuşak müzikli bir dünyada buldu. Her yerde oyuncaklar vardı! İnsanlar gibi yürüyor ve konuşuyorlardı. Tahta bir asker davulunu tıklatarak yanlarından geçti. Tek düğme gözlü pelüş bir tavşan el sallayarak selam verdi. Turkuaz kanatlı minik kurmalı bir kuş neşeli bir şarkı söyleyerek etrafta uçtu. "Oyuncaklar Diyarı'na hoş geldin!" diye bağırdılar. Jack kulaklarına kadar gülümsedi.

Oyuncaklar Jack'i pırıl pırıl bir çeşmenin bulunduğu şirin bir meydana götürdü. Ama Jack tuhaf bir şey fark etti. Bazı oyuncaklar solmuş resimler gibi yarı saydam görünüyordu. "Ne oluyor?" diye sordu. Kulağı çentikli tahta asker Çavuş Pip selam verdi. "Çocuklar bizi unuttu," dedi üzgün bir sesle. "Bizimle oynamayı bıraktıklarında solup gidiyoruz." Tavşan Moppet başını salladı, sarkık kulakları düşmüştü. "Çocukların oyuncakların sevincini hatırlamasına ihtiyacımız var," dedi yumuşak bir sesle.

Jack Oyuncaklar Diyarı'na baktı. Yelesi solmuş bir sallanan at, gülümsemesi çatlamış bir bebek ve hareket edemeyen kurmalı bir tren gördü. "Bir şeyler yapmalıyız!" dedi. Kurmalı kuş Tick omzuna kondu. "Senin dünyanın çocuklarla dolu," diye cıvıladı Tick. "Bir hatırlasalar bizi, solmayız!" Pip davuluna vurdu. "Öyleyse bir plana ihtiyacımız var. Büyük, parlak, gürültülü bir plan!" Jack'in gözleri parladı. "Bir geçit töreni!" diye bağırdı.

Pip herkesi düzenledi. "Müzik, renkler ve bolca gürültüye ihtiyacımız olacak!" dedi. Moppet kumaş parçalarından kurdeleler ve bayraklar dikti. Tick uçarak her oyuncağa geçit törenini anlattı. Jack sırt çantasındaki pastel boylarla afişler çizdi. "Gizli kapıdan geçip sizin dünyanıza yürüyeceğiz," dedi Pip. "Ama hızlı olmalıyız. Solma giderek kötüleşiyor." Jack başını salladı. "Tam nereye gideceğimizi biliyorum," dedi. "Okulumun oyun bahçesine!"

O gece oyuncaklar gizli kapının arkasında sıraya girdi. Pip dimdik durdu, davulu hazırды. Moppet bir sepet kurdele taşıyordu. Tick minik kırmızı atkısını taktı ve gümüş anahtarını parlattı. Jack el fenerini bir kılıç gibi tuttu. "Hazır mısınız?" diye sordu Pip. "Hazırız!" diye bağırdı herkes. Jack kapıyı açtı ve yatak odasına adım attı. Oyuncaklar peşinden geldi, minik ayakları yerde tıpırdıyordu. "Oyun bahçesine!" diye fısıldadı Jack.

Oyun bahçesi ay ışığının altında sessizdi. Jack el fenerini yaktı ve oyuncaklar şarkı söylemeye başladı. Pip davuluna vurdu: güm-güm-güm! Moppet kurdelesıyla dans etti. Tick yükseklerle uçu, kehribar gözleri minik fenerler gibi parlıyordu. "Gelin oynayalım!" diye şarkı söylediler. "Eğlenceyi hatırlayın!" Pencereleler açıldı. Çocuklar uykulu gözlelerini ovuşturarak dışarı baktı. "Bu ses de ne?" diye merak ettiler.

Çocuklar tek tek dışarı süzüldü. Oyuncakları görünce sevinçle nefesleri kesildi. "Tahta bir asker!" diye bağırdı bir kız. "Kurmali bir kuş!" diye bağırdı bir oğlan. Oyuncaklar dans edip şarkı söyledi, çocuklar alkışlayıp güldü. Jack el fenerini bir orkestra şefinin değneğı gibi salladı. "Gelin, büyülu geçit törenine katılın!" diye seslendi. Çocuklar peşinden geldi, yürüyüp zıplayarak. Oyuncaklar solmayı bıraktı. Her gülümsemeyle daha da parlak ve belirgin oldular.

Daha çok çocuk geldi, anne babaları da. Herkes Pip'in davuluna ve Tick'in tatlı şarkısına dans etti. Moppet kurdeleler dağıttı, çocuklar onları saçlarına bağladı. "Eski ayıcığımı hatırladım!" dedi bir kız. "Onu bulacağım!" dedi bir diğeri. Oyuncaklar sevinçle parladı. "İşe yarıyor!" diye fısıldadı Pip. "Hatırlıyorlar!" Jack'in içi ısındı. Böyle mutlu bir geçit töreni hiç görmemişti.

Ama sonra gökyüzü aydınlanmaya başladı. Güneş birazdan doğacaktı. "Geri dönmeliyiz," dedi Pip. "Gizli kapı şafakta kapanır." Çocuklar el sallayarak vedalaştı. "Sizi hatırlayacağız!" diye söz verdiler. "Oyuncaklarımızla oynayacağız!" Jack oyuncakları yatak odasına geri götürdü. İlk güneş ışını yere değdiğinde gizli kapıdan aceleyle geçtiler. "Başardık!" diye sevindi Tick. "Sen başardın, Jack," dedi Moppet, yumuşak patileriyle ona sarılarak.

Oyuncaklar Diyarı'na döndüklerinde oyuncaklar artık solmuş değildi. Parlak ve belirgindiler, bütün dünya pırl pırlıdı. "Bizi kurtardın," dedi Pip, Jack'in elini sıkarak. "Hayır," dedi Jack. "Kendinizi kurtardınız. Çocuklara oyunun sevincini hatırlattınız." Tick havada taklalar attı. "Ve onlara hatırlatmaya devam edeceğiz!" diye cıvıladı. Moppet gülümsedi. "Dostluk her dünyayı daha aydınlık yapar," dedi. Jack başını salladı. Bunun doğru olduğunu biliyordu.

Jack ayrılmadan önce oyuncaklar ona bir hediye verdi. Tıpkı Pip'e benzeyen, yanında davulu olan minik tahta bir askerdi. "Bizi hep hatırlaman için," dedi Pip. "Biz de seni asla unutmayacağız," dedi Moppet. Tick Jack'in cebine minik kırmızı bir tüy soktu. "Şans için," dedi. Jack hepsine sarıldı. "Geri geleceğim," diye söz verdi. "Ve arkadaşlarımı da getireceğim."

Jack gizli kapıdan geri emekledi ve kitaplığı yerine itti. Minik tahta asker rafında oturuyor, ona macerasını hatırlatıyordu. O sabah Jack okulda arkadaşlarına büyüğü geçit törenini anlattı. Güleştüler ve kendi oyuncaklarını oyun bahçesine getirmeyi planladılar. "Eski oyuncaklar özeldir," dedi Jack. "Anılar ve dostluk taşırlar." Arkadaşları da aynı fikirdeydi. Oynamak için sabırsızlanıyorlardı.

O akşam Jack yatağında oturdu ve tahta askere baktı. Pip'i, Moppet'i ve Tick'i düşündü. Büyülü geçit törenini ve mutlu çocukları düşündü. Oyuncaklar Diyarı'nın hâlâ orada, kitaplığın hemen arkasında, bir sonraki macerayı beklediğini biliyordu. Ve çocuklar oynayıp hayal kurduğu sürece oyuncakların asla solmayacağını biliyordu. Gülümsedi ve ışığını kapattı.

Ertesi gün Jack oyun bahçesine gitti. Çocuklar eski oyuncaklarla oynuyordu: yıpranmış bir oyuncak ayı, çentiği olan bir itfaiye arabası, ayakkabısı kayıp bir bebek. Gülüyor ve paylaşıyorlardı, Jack gurur duydu. Oyunun büyüüne inananlar için gizli kapının her zaman açık olacağını biliyordu. Ve Oyuncaklar Diyarı'nın bir yerinde tahta bir asker, pelüş bir tavşan ve kurmalı bir kuş sevinçle tezahürat yapıyordu. Onların dünyası yeniden aydınlıktı.

Jack Oyuncaklar Diyarı'ndaki arkadaşlarını hiç unutmadı. Bazen geceleri geç saatlerde hafif bir davul sesi ve minik bir kuşun şarkısını duyardı. Gülümser ve fısıldardı: "İyi geceler, Pip. İyi geceler, Moppet. İyi geceler, Tick." Ve onun sesini duyduklarını bilirdi. Çünkü dostluk, tıpkı gizli bir kapı gibi, her zaman açıktır. Ve sevilen, hatırlanan eski şeyler sonsuza dek büyük değer taşır.